

Scinteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXVIII, SERIA II, Nr. 7327

6 PAGINI — 30 BANI

JOI 7 DECEMBRIE 1972

ÎN NUMĂRUL DE AZI

- PAG. A II-A
 - Tînăra familie
 - Reintegrarea imediată în producție, în viața de organizație, a tinerilor reînforși din armată
 - Accente : Cei „fericiți” prin stingere...
- PAG. A IV-A
 - Care este eroul dv. preferat ?
 - Cineaștii sărbătoresc Republica
 - Tribuna cititorului
 - Cronica radio

TOVARĂȘUL NICOLAE CEAUȘESCU a primit pe publicistul italian Valerio Pellizzari

În ziua de 6 decembrie, tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, a primit pe publicistul italian Valerio Pellizzari.

La întrevvedere, care a decurs într-o atmosferă cordială, au participat tovarășii Cornel Burcă, membru suplent al Comitetului Executiv, secretar al C.C. al P.C.R., și Constantin Mitea, consilier al președintelui Consiliului de Stat.

ÎN CINSTEA ANIVERSĂRII REPUBLICII

FIECARE FAPTĂ, O EXPRESIE A MODULUI NOSTRU COMUNIST DE A ACȚIONA

„Nicăieri în secție nu se lucrează mai bine, cu mai bune rezultate ca în această brigadă a tinerilor”

așa apreciază secretarul organizației de partid nr. 6 de la U.M.M.R. Ploiești activitatea brigăzii de tineret din secția construcției metalice

Comitetul U.T.C. de la Uzina mecanică de material rulant Ploiești a lansat încă de la începutul acestui an o valoroasă inițiativă: „Nici un tînăr sub normă”. Ce a urmat, după această chemare, cu ce rezultate intră această inițiativă în ultima etapă a întrecerii pe anul în curs? Toți tinerii își realizează integral normele, mulți obțin luna de luna depășiri substanțiale.

— Între cei 82 de uteciști cîți lucrăm aici în secția prelucrării mecanice, avem și băieți care se descurcău mai greu, fiind începători în meserie, ne spunea Gheorghe Tătaru, secretarul U.T.C. Și cum între noi există și muncitori foarte buni, am hotărît să-i ajutăm efectiv. În scurt timp am reușit să-i aducem pe toți la linia de plutire. Dar la noi nu se face o diferențiere între uteciști și vîrstnici cînd e vorba de ajutorarea tinerilor. O parte dintre noii angajați au fost dați în grija unor comunisti mai în vîrstă de la care învățau numai meserie dar și disciplină.

— În același mod s-a procedat și în celelalte secții ale uzinei și rezultatele nu au întârziat să apară. Dar acțiunea organizației U.T.C. nu s-a încheiat odată cu realizarea normelor de către toți tinerii. De curînd, organizațiile U.T.C. și-au propus să pregătească integrarea în producție a viitorilor muncitori, care acum fac practica în secțiile uzinei.

— Avem în întreprindere mulți ucenici care peste două sau trei luni ies muncitori calificați, ne spune Cristache Roșu, secretarul comitetului U.T.C. Fiecare a fost repartizat pe lângă un muncitor care îi încredințează dulapul lui de scule. Îl pune să lucreze pentru a se obișnui din timp cu munca la normă. Ucenicii sînt ajutați, de asemenea, să-și completeze de pe acum setul de scule necesare, pentru ca debutul lor ca muncitori să nu ridice probleme de integrare.

— În același timp, la nivelul secțiilor, organizațiile U.T.C. au găsit diferite soluții de majorare a realizărilor tinerilor. Secretar-

IUSTIN MORARU

(Continuare în pag. a III-a)

Foto-ancheta „Scintei tineretului”

INIȚIATIVA — iată cuvîntul care definește prezenta utecistilor în viața satului

Relatarea noastră din județul Bihor (Pag. a III-a)

Aniversare rodnică
Una de casnic din cadrul Grupului industrial de petrochimie Buzău a împlinit 10 ani de activitate productivă. Evenimentul a fost împlinit cu însoțirea la muncă, la de la începutul lunii decembrie inaugurându-se anul precedent planului anual, 173 tone cașcară sintetică și 22 tone masă plastică. Muncitorii acestui colectiv au contribuit din plin la deplinarea sarcinilor pe ansamblu Grupului de petrochimie Buzău.

Cu acest prilej colectivul de salariați al Uzinei a trimis un telegramm aniversar NICOLAE CEAUȘESCU, președinte al Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România.

REPUBLICĂ, MĂREȚĂ VATRĂ

SOMEȘUL în constelația luminii

REPORTAJ DE PE ȘANTIERELE NAȚIONALE ALE TINERETULUI

PRIN ÎMBOGĂȚIREA ÎNTREGII ACTIVITĂȚI DE ORGANIZAȚIE

Mai aproape de viața tinerilor

Am rămasem de curînd, la Slatina, cîteva zile, deosebit de interesant și deplin realizat în localitățile județului Olt.

Acum și din viitorul apropiat. „Acasă la năvăliștii” — una dintre acțiunile destinate să mijlocească vizite și întâlniri apropiate ale unor reprezentanți ai întreprinderilor slătinene — directori și alți membri ai conducătorilor tehnico-administrative, ca și din partea sindicalului, ai comitetelor U.T.C. — în satele dintre ai căror tineri foarte mulți au devenit muncitori. Dar se cunoșc și împrejurările exacte în care de năvăliștii trăiesc problemele de viață cu care se confruntă, în familia și în gospodăria lor sătească. Apoi, la căminul cultural, un spectacol unic îl reunește pe tinerii artiști amatori ai comunei și pe cei ai uzinei. Așa a fost la Prisecina și la Vitcoale, la Izvoare, Brebeni, Valea Mare, Slatioara și Morunglav. Așa va mai fi în curînd, odată cu vizitele pe care oaspeții din partea Uzinei de aluminiu, întreprinderii de industrie locală „Oltul”, Fabricii de produse carbunose sau Uzinei de prelucrare a aluminiului și Fabricii de oșii și boghiuri se pregătesc să le facă în comunele Curtisoara, Cotoana, Găneasa, Plesoia, Bobocșii și altele.

Pe uteciștii Liceului „Radu Greceanu” i-am regăsit zilele trecute pregătind o mică serbare școlară „Te slăvim, Republică” pentru elevii șeraliști, muncitorii la marile întreprinderi din Slatina. În același timp, în secțiile uzinelor, ca și în școlile patronate, se trece la pregătirile pentru sărbătorirea celor de 18 ani, cu prilejul ma-

CALIN STĂNCULESCU

(Continuare în pag. a II-a)

Ilse Kadar este prima mea ucenică la Școala Națională de Arte Plastice din București. Instalată în atelierul Daciei sale, se oferă în orice zi să mă ducă pe șantier în zona țării, să introducă în atelier în lumea de dincolo de parterul cîntărit măsurat de lumina pîngărilor. Și trebuie să spun că ceea ce mi-a reținut atenția din capul locului a fost tocmai această demnitate reposedată de insoțitorul meu. Efortul de a mă fi făcut să înțeleg dimensiunea lucrurilor prin care, nu este un motiv de laudă pentru mine, calc prima dată.

— Barajul de aici servește pentru alimentarea orașului cu apă potabilă.

— Vedeți pe unde merge autobuzul? Pînă acolo!

— Înțeleg din tonul și gesturile lui Kadar că șoseaua va ajunge la rîndu-i sub oglinda lacului.

Sus, la Târnița, barajul urcă. Pe platourile denivelate oameni

NEAGU UDROIU

(Continuare în pag. a V-a)

UN TINĂR A DEVENIT UTECIST

...Pentru faptele de fiecare zi ale uceniciei

În secția „plase sudate” a Uzinei de sîrmă din Buzău, despre Constantin Ghiocă, adolescent în vîrstă de 17 ani, oamenii — vîrstnici sau tineri — spun că este un băiat citit se poate de obișnuit, ba chiar că a devenit utecist fără a fi făcut ceva cu totul deosebit, de excepție. Oricum, merită știut că este ucenic la locul de muncă. Aici, în această situație, și ea obișnuită la urma urmei, am descoperit argumentele care i-au determinat pe tinerii uteciști ai secției să-l primească, recent, în rândurile lor.

După o perioadă destul de

TRAIAN GĂNJU

(Continuare în pag. a V-a)

Individualism și individ

de GH. VLĂDUȚESCU

Să opui individualismul individului aduce cu un paradox, de vreme ce individualismul pare să fie o valorificare plenară a individului.

Nici istoric, nici sistematic, nici chiar din punctul de vedere al bunului simț opoziția nu pare să stea. În Renaștere individualismul venea ca o revoltă în care fremătura aspirațiilor legitime ale omului anihilat de cele zece secole de dominație a bisericii.

Dar în individualismul acesta fremăta revolta numai cit se identifică cu umanismul. Un umanism, prin substanța sa, nu era însă. Dovadă, despărțirea, în secolele următoare, de om și de umanism.

Innobilat, la început, de idealul umanist, individualismul părea eric. Dar esența lui burgheză avea să-l depărteze de revoltă și de eroism, burghezul însuși depărțindu-se de valorile care debutase în istorie. Faza erică se consumă, aventurii substituindu-se negustoria, semeției calculului, devotamentului interesului, iubirii afacerismului. Din afirmarea omului, individualismul devine negația lui.

Instaurat în casa burghezului, individualismul alimentează politica, morala, filozofia, răstoarnă valorile, dezumanizează omul.

Nimic din avotul său renașcentist nu mai rămîne.

Individualismul evoluează cu un antiumanism. Un fel de atavism, recrudescență și victorie a bios-ului asupra umanului, individualismul este starea de agresiune permanentă pornită dintr-un sistem social antiumanist.

Drept aceea, filozofia noastră, morala noastră, politica noastră, economia noastră, societatea noastră, pe scurt, îl exclud cu omul, și-l execută cu execută antiumanismul.

A-l prelungi echivalează cu a face opoziție istoriei, semenilor, echivalează în consecință cu autodistrugerea, intr-o ce-tate a relațiilor mutuale, a sociabilității, a democrației autentice agresiunea individualistă întorcîndu-se, ca bumerangul împotriva celui care a pornit-o.

Exacerbarea a eului, individualismul ar putea să treacă drept o valorificare a lui. Dar individualismul organizează în individ opune, făcînd din eul despuiat de social, scopul tuturor acțiunilor individuale și din semen, mijloc.

Separă, pentru că eul se urmărește doar pe sine; opune, cit acest finalism al eului vine în conflict cu efortul social cit înalcă normele fundamentale ale conviețuirii socialiste, cit consideră și astfel își desconsideră, la urma urmelor, chiar condiția umană. Antisocială, conștiința individualistă determină o abdicare de la rosturile omului și o evadare din istorie.

Prin ce aspiră la umanitate și prin ce contribuie la fîrșirea istoriei, cit se bate pentru prezent și pentru viitor teoreticianul sau numai practicianul zoologicilor formule: eu în primul rînd și împotriva tuturor în primul rînd?

Nu! Individualismul nu este de partea individului!

ION TRONAC

(Continuare în pag. a II-a)

Ce probleme ridică

Investit cu încredere de către colegi, ales, nu numai pentru merite profesionale purtătorul de cuvînt al asociației studențești în consiliul profesoral este, în același timp, participant la rezolvarea unei probleme și coautor al deciziilor ce se dau, care au în vedere permanentul proces de perfecționare a procesului instructiv-educativ.

REPREZENTANTUL STUDENȚILOR ÎN CONSILIUL PROFESORAL ȘI SENAT

Consiliul, atestă o sporită maturitate în abordarea problemelor, un simț critic deosebit ce conferă atitudinilor luate spiritul constructiv necesar oricărui organism de conducere colectivă.

De asemenea, alegerea unei variante optime pentru programa de practică a fost realizată cu luarea în considerație a punctului de vedere studențesc. Consiliul a răspuns la solicitările studenților și în ceea ce privește îmbunătățirea oportunităților de studiu, dîndu-se curs propunerii de achiziționare a unor manuale și cursuri noi, precum și împrumutul solicitat de la alte biblioteci. La viitoarea ședință de consiliu dorim să discutăm problema sălii de sport, care ne lipsește și, care poate fi rezol-

CALIN STĂNCULESCU

(Continuare în pag. a II-a)

Am văzut până acum, pe baza răspunsurilor la chestionarul celor 100 de tineri de vîrstă utecită care sînt preferințele lor de carte și autori, care este „segmentul“ de timp liber afectat lecturii de carte beletristică, precum și care sînt însușirile pe care trebuie să le aibă după ei o carte de literatură bună.

Să urmărim în continuare examinînd răspunsurile la două din întrebările următoare :

Întrebarea a vizat fie obținerea unui răspuns nominal de erou (în cazul în care subiectul s-ar fi gîndit să indice un personaj anume dintr-o anumite carte) fie indicarea unui erou „generic“ (aparținînd unei tipologii). Pentru a fixa mai bine întrebarea am cerut subiecților să-și motiveze preferințele. 43 la sută din tinerii chestionați au răspuns că nu au un erou anumit sau un gen de erou preferat (dintre aceștia, unii au indicat ca răspuns „nu știu“, „nu m-am gîndit încă“, „mi-au plăcut toți eroii din cărțile citite la fel“ sau „cred că nu am înțeles încă eroul preferat în cărțile citite“ etc.).

ferințele pentru eroii din romanele de dragoste, viață, formare etc.; b) preferințe pentru eroii din cărțile de aventuri; c) preferințe pentru eroii din cărțile despre viața oamenilor celebri; d) preferințe pentru eroii romanilor istorice. Preferințele pentru alt gen de erou nu au existat. De remarcat că fiecare răspuns și motivare în parte sînt extrem de semnificative, ele traducînd structura sufletească, morală sau

CARE ESTE EROUL DV. TINERETUL ȘI LITERATURA BELETRISTICĂ (II) PREFERAT ?

atitudinală a tinerilor care răspund. Pentru că sînt mai puțin numeroase, începem cu preferințele pentru eroii cărților despre viața oamenilor celebri. Astfel, N.C. (22 de ani, tehnician la I.R.E. Sibiu) îl preferă ca erou pe Napoleon pentru „inițiativa și capacitatea lui intelectuală“. Iar N.V. student, și-l apropie afectiv pe Michelangelo, motivînd : „e un exemplu pentru mine; apreciez la el ambiția și devotamentul“.

Pentru un erou de roman istoric a optat un sigur tânăr din cei testați (C.P., 26 ani, cadet de echipă la o uzină sibiuană) care îl preferă pe Iosif Stalin „Frății Jderi“ de M. Sadoveanu pentru că „e un personaj real și tînăr“.

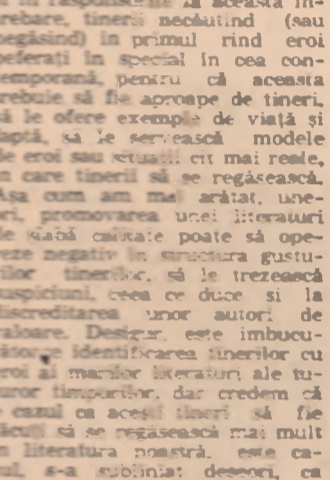
Opt tineri și-au exprimat preferințele pentru eroii din romanele de aventuri sau cărți polițiste. O ultimă categorie de tineri (și cea mai numeroasă) și-au ales eroul preferat din romanele de dragoste, viață, formare etc. Numărul acestor tineri este de 37. Aici s-au înțeles deosebiri și motivațiile reale mai sugesive și reprezentative (vedem noi). De remarcat diversitatea eroilor care tinerii sînt afini psihicului sau căroră le prețuiesc calitățile morale, sufletești etc.

Trei elevi de la trei licee sibiene diferite l-au preferat pe Julien Sorel din „Rosu și Alb“ de Stendhal. Motivațiile acestei preferințe sînt însă cît se poate diferite. Astfel, o liceeană îl preferă pe acest erou pentru „bunătatea lui sufletească“, alta „pentru că și-a dat seama la sfîrșit că ceea ce a făcut a fost o prostie“ iar ultima pentru că acest erou „era foarte inteligent, capabil de sentimente puternice“. Deci, un singur erou preferat și trei modalități diferite de acceptare a lui în ipostaza de erou preferat. De remarcat că toate cele trei elevi se aseamănă și din alte puncte de vedere în privința relațiilor lor cu literatura beletristică : toate trei citesc săptămînal între 21 și 35 de ore și îl preferă ca autor pe Stendhal.

O profesoară, un lăcătuș și un frezor au ca preferință comună pe Jean Valjean din romanul „Mizerabilii“ de V. Hugo. Dacă tînăra profesoară nu-și motivează preferința, ceilalți doi

TINERETUL ȘI LITERATURA BELETRISTICĂ (II) PREFERAT ?

motivarea aproape identică : „Viețind despre „O scrisoare pierdută“ nu pot să nu dau glas unei simțiri neîmpărțite. Premiera jubilară a „Studioului“ s-a desfășurat — și mă exprim eufemistic — cu o mare discreție. Fără o atmosferă deosebită, fără un ecou introductiv măcar, fără prezența mai masivă a presei de specialitate. Cei citiva conicari (majoritatea din oras) au nimerit cu totul întîmplător acolo, fără să știe că este vorba de sărbătorirea unui de-

apoi că e înfrînt; e absența vieții mele“. Un absolvent de liceu îl preferă pe Arkas, eroul romanului „Adolescentul“ din Dostoievski „fîndcă vrea ce vrea și e“. Pentru atitudinea sa morală și legă de morală morală; lui plăcea de asemenea, caracterul lui, respectarea lui în societate și ca soț“. Deosebit de interesantă este alegerea și motivarea unui tînăr actor (M.M., de 20 de ani). El îl preferă pe Hamlet pentru că „a limitat omului în toate sensurile, a limitat de unde încep pentru om toate lucrurile foarte grav“. Se distinge în Hamlet eric caracter, e un personaj al marii umanități. De la Hamlet înseamnă orice caracter devine pozitiv“.

S-au fost din literatura română. Întrebat într-un număr trecut al zărilor, prin intermediul criticilor și criticilor, staba adezivă și înțelegătoare anchetați față de literatura autorilor contemporani. Situația se traduce deci și în răspunsurile la această întrebare, tinerii neculșind (sau neglînd) în primă rînd eroii preferați în special în cea contemporană, pentru că aceasta trebuie să fie aproape de tineri, să le ofere exemple de viață și faptă, să le servească modele de erou mai ușor de asimilat, în care tinerii să se regăsească. Așa cum am mai arătat, uneori, promovarea unei literaturi de viață cauzată poate să opereze negativ în structura gusturilor tinerilor, să le trezească suspiciuni, ceea ce duce și la discreditarea unor autori, de valoare. Deșigur, este imbușurată identificarea tinerilor cu eroii ai marilor literatură ale tuturor timpurilor, dar credem că e cazul ca acești tineri să fie fideli și să se regăsească mai mult în literatura noastră, este cazul, s-a subliniat deseori, ca scriitorii noștri să scrie mai mult pentru tineri, să redea în claritate și lor frumusețea eroilor pe care o trăim, ci mai realist, ci mai plin de conținut și mesaj, să se scrie opere majore la scara timpului prezent. Nu vedem cum tinerii nu ar citi cărțile în care se regăsească cu ușurință sau nu ar îndrăgi personaje apropiate de ei.

Dar încă care sînt cei șase eroi preferați din literatura română : Felix din „Enigma Otiliei“ de G. Călinescu (pentru că lui aminteste de o situație care a avut mare influență asupra mea); Ștefan Gheorghidiu din romanul „Ultima noapte de dragoste“, prima noapte de război de Camil Petrescu (pentru că reliefează foarte bine tipul de intelectual pe care îl prețuiesc); Ogița din „La Medicină“ de Ionel Teodorescu (imi place foarte mult felul ei de a fi); eroul din „Ful răscornic“ de R. Tudoran, „Marele singuratic“ de M. Preda (fără motivații) și eroul principal din „Cazul Magheru“ de M. Drumeș („e un erou cu sentimente profunde, care știe să se adapteze la situații dificile și înțelege viața“).

Ca o concluzie, se poate observa cum tinerii și-au ales în majoritate eroi cu înalte trăsături morale, spirituale, sufletești ; motivațiile aleggerilor trădează o reală preocupare asupra celor citite, prețuirea, cu puține excepții, a acelor modele care merită să fie urmate. Rămîne însă un deziderat continuu ca literatura română de azi să se apropie mai mult de tineri.

NICOLAE PAUN

CINEAȘTI SĂRBĂTORESC REPUBLICA

Un ciclu de filme documentare închinat sfertului de veac de la proclamarea Republicii este un lucru normal pentru cineștii studioului „Alexandru Sahia“, cei care înregistră azi de zeci de ani o amplă cronică cinematografică a viața patriei. Cele peste 1800 de filme documentare și științific populare și 1700 jurnale de actualitate și jurnale agricole și științifice sînt tot altele mărturie ale mersului țării și poporului român în timp. Este o justificată mîndrie pentru regizorii și operatorii studioului de a fi fost prezenți în acești ani ai republicii pe toate marile sanțiere ale construcției socializmului, prezenți la toate evenimentele importante din viața României. De la Hunedoara, Resița, Bicăz, Galați, Argeș, Porțile de Fier, și pînă în cele mai îndepărtate localități, peste tot unde socializmul a schimbat din temelii locurile aducînd bunăstarea în viața oamenilor, cineștii de la „Alexandru Sahia“ au consemnat pe pelicula istoria prefăcătoarelor înnoitoare.

Primele două, „ROMÂNIA, TARA MEA“ (scenariu Paul Anghel) și „RITMURI“ (scenariu Octavian Ioniță), regizate de Octavian Ioniță, Alexandru Bolangiu și Felicia Cernăianu, operatorii Franțea Pataki, Gheorghe Dumitru și Sorin Constantinescu, sînt poeme cinematografice — ce-ar putea fi reunite de un subtitlu comun : laudă patriei, filme despre — cum spune în vibratul său comentariu Paul Anghel — felul în care „ne planificăm visele și visele devin realitate“.

Chipul patriei la marea aniversare a republicii dă spectacolului emoția reînălțării cu locurile și faptele știute și in-

Intîmpinînd cel de-al XXV-lea decembrie republican studioul oferă publicului în premieră încă șase filme documentare : „ROMÂNIA, TARA MEA“, „RITMURI“, „BUCUREȘTI“, „ORASUL ȘI OAMENII SAII“, „O SCURTĂ ISTORIE A GĂNTULUI DE LA PORTILE DE FIER“ și „NOAPTEA BARBĂȚILOR“.

Imbinînd utilul cu frumosul, „ape“ în cristallul ciptoarelor cupe de șampanie

drăgite, emoția reînălțării cu prezentul print-o generoasă multiplicare a acestuia în succesiune amplă a imaginilor de film.

Folosind și cadre din jurnalele cinematografice de epocă vedem de asemenea și marea manifestare din Piața Palatului

În acel sfîrșit de decembrie 1947, moment în care „în urmă cu un sfert de veac poporul a răspuns pozitiv la una din întrebările cruciale ale istoriei sale“.

Două filme documentare despre biografia patriei socialiste, „ROMÂNIA, TARA MEA“, și „RITMURI“ ne vorbesc despre înfățișarea acesteia în dezvoltarea noastră sub conducerea Partidului comunist, despre murile nemăfîntate în confruntarea noastră cu timpul. Ceea ce avem astăzi și ceea ce ne înfățișează aceste filme este amplu subliniat de comentariu în care ne se spune revelator : „dacă am fi înaintat în ritmul producției antebelice noi n-am fi avut ceea ce avem azi. În mînterie de industrie, deși după anul 2000“. Este meritul realizatorilor să ne facă din cele două documentare o cronică de exemplară fidelitate a României socialiste.

„BUCUREȘTI“ regizat de Eugenia Gutu după un scenariu propriu, înmăntat de Teodorescu, care a primit la recentul festival al filmelor turistice de la Tbilisi, premiul I, este o prezentare a frumuseții Capitalei noastre. Demn de remarcat — că documentarul nu

LA UDE

este „o repede ochire“ cu aparatul de filmat ci o patetică declarare a cinematografului despre proverbiale de frumusețe a orasului. Distincția obținută la o confruntare internațională de proporții atestă profesionalitatea unei regizor care în toate filmele sale și-a ales ca subiect chipul de fier și de acri al Bucureștilui, continua sa transformare.

„O SCURTĂ ISTORIE A GĂNTULUI DE LA PORTILE DE FIER“ (scenariu și regia Mircea Popescu este prezentare, după cum precizează și titlul, a urlei construcții de pe Dunăre, un film de montaj pe baza secvențelor din celelalte două documentare dedicate de studioul „Alexandru Sahia“ marilor sanțiere la hidrocentrale, iar „ORASUL ȘI OAMENII SAII“, scenariu și regia Nina Behar, imaginea Doru Segăll, este un reportaj despre unul din orasele patriei, Gheorghe Gheorghiu-Dej, care s-a dezvoltat în anii republicii.

Tot un reportaj, poate cel mai bun din cele produse în acest an de studiul este filmul lui Alexandru Bolangiu „NOAPTEA BARBĂȚILOR“ închinat minerilor care lucrează în subteranele unei din hidrocentrale. Ele de pe Someș, Sobru, lipsit de orice comentariu filmat (imaginea Carol Kovacs) reușește să ne înfățișeze patetic munca constructorilor, a barbăților care în adîncuri sfîrșecul stărilor muntelui, trasează galeriile și prin care vor trece șuvoiul apelor dătătoare de lumină. Alexandru Bolangiu reușește cu acest film să surprindă firescul cotidian al omului de lîngă noi, frumusețea dărîrit în muncă.

„O SCURTĂ ISTORIE A GĂNTULUI DE LA PORTILE DE FIER“ (scenariu și regia Mircea Popescu este prezentare, după cum precizează și titlul, a urlei construcții de pe Dunăre, un film de montaj pe baza secvențelor din celelalte două documentare dedicate de studioul „Alexandru Sahia“ marilor sanțiere la hidrocentrale, iar „ORASUL ȘI OAMENII SAII“, scenariu și regia Nina Behar, imaginea Doru Segăll, este un reportaj despre unul din orasele patriei, Gheorghe Gheorghiu-Dej, care s-a dezvoltat în anii republicii.

Tot un reportaj, poate cel mai bun din cele produse în acest an de studiul este filmul lui Alexandru Bolangiu „NOAPTEA BARBĂȚILOR“ închinat minerilor care lucrează în subteranele unei din hidrocentrale. Ele de pe Someș, Sobru, lipsit de orice comentariu filmat (imaginea Carol Kovacs) reușește să ne înfățișeze patetic munca constructorilor, a barbăților care în adîncuri sfîrșecul stărilor muntelui, trasează galeriile și prin care vor trece șuvoiul apelor dătătoare de lumină. Alexandru Bolangiu reușește cu acest film să surprindă firescul cotidian al omului de lîngă noi, frumusețea dărîrit în muncă.

TUDOR STĂNESCU

„TINEREȚE FĂRĂ BĂTRÎNEȚE“

Oscar Wilde, mai în glumă, mai în serios, spunea că în materie de artă părea de bătrînul nu are nici o importanță. Deci, am spus noi, părea de tînărul are, lată, asadar, care este părerea unui tînăr și totodată consecvent ascultător al emisiunilor de radio — în ceea ce privește montajul unei asemenea emisiuni.

În primul rînd, o manifestare pe lungimi de unde trebuie să fie indiferent de ora la care este fragmentată, ignorînd profilul ei, eludînd unghiul de abordare a subiectului — să fie elaborată de o personalitate „fanatică“. Așadar, de o parte al cărui „morus vivendi“ nu trebuie căuțat în afară respectivei intelctenței. Acest redactor responsabil cu spiritul trebuie să știe să lege o emisiune, să-și confere o fluență perfectă, să-și estompeze „hicribile“ și „sughirile“ posibile. El, indiscutabil, este un creator de iluzii. El este nevoit să ne facă să credem că un număr de oameni s-au adunat în studio special pentru noi — emoțional dominat de răspunderea imititoare a rostirii unui cuvînt, de scopul sacru al educației intelectuale. Adică, noi, naivii ascultători, nu trebuie să înțelegem niciodată că (luînd exemplul emisiunii „Scena“ de luni seara) Florian Potra discută despre gust în fugă, între două obligații profesionale, că prezentarea emisiunii abia s-a întors de la Sibiu unde a vizionat spectacolul despre care se vorbește și, în consecință, că Mircea Simu a realizat discuția cu scenograful Mihai Tofan fără să fie pus la curent cu tainele teatrului și că excelentul critic George Banu încearcă în discutarea cărții lui Braulich despre Reinhardt, să ne ascundă părerile proprii aferente scriiturii la adăpostul unei exegeze sentimentale cuvîntate operele marilor regizori.

Alcătuitorii ediției radio au înțeles sinceritatea exhaustivă realizărilor lor de numărate ori. O oferă în prezent și emisiunea de vineri seara intitulată „A fi comunist“, elaborată de Florentin Popescu (de data aceasta) la Iași. Cu metafore de o frumusețe sobră, prin imagini

de-o admirabilă spontaneitate autorul ne-a vorbit despre leile sudate în dealul Copoului care, duc în lume prestigiul fabricii și-al oamenilor, despre sarcinile de plan depășite, despre ultimele succese ale muncitorilor moldoveni. E. Popescu, care a demonstrat că unii subiecti aparent banali și pot descoperi nebanute valențe poetice, ne-a convins că din curbă necandescentă a unui țevă se poate imagina un zbor rotund de pasăre. Alterînd cu mentarului liric ca declaratiile autentice ale „făuritorilor de prestigiu“ din Iași, tînărul reporter a prezentat o mostră de omogenitate conceptuală. Ca și Mircea de simțimă dimineața, unde acum în plină înară, noi cetățenii cu nostalgia „zăpezilor de odinioară“ am trăit clipe inefabile în compania obiceiurilor rituale, hibernale, au fost realmente optimizări constatînd că tradițiile folclorice nu dispar niciodată, ba dimpotrivă tinerii continuă să alimenteze valențe festive ale magiei populare cu noile lor realizări, cu modernele opți, entuziaște.

Spre finele săptămînii trecute, mai precis sîmbătă seara la ora 19.30, în cadrul lecturilor literare la cererea iubitorilor de literatură a prezentat o mostră de omogenitate conceptuală. Ca și Mircea de simțimă dimineața, unde acum în plină înară, noi cetățenii cu nostalgia „zăpezilor de odinioară“ am trăit clipe inefabile în compania obiceiurilor rituale, hibernale, au fost realmente optimizări constatînd că tradițiile folclorice nu dispar niciodată, ba dimpotrivă tinerii continuă să alimenteze valențe festive ale magiei populare cu noile lor realizări, cu modernele opți, entuziaște.

Spre finele săptămînii trecute, mai precis sîmbătă seara la ora 19.30, în cadrul lecturilor literare la cererea iubitorilor de literatură a prezentat o mostră de omogenitate conceptuală. Ca și Mircea de simțimă dimineața, unde acum în plină înară, noi cetățenii cu nostalgia „zăpezilor de odinioară“ am trăit clipe inefabile în compania obiceiurilor rituale, hibernale, au fost realmente optimizări constatînd că tradițiile folclorice nu dispar niciodată, ba dimpotrivă tinerii continuă să alimenteze valențe festive ale magiei populare cu noile lor realizări, cu modernele opți, entuziaște.

BOGDAN ULMU

România film — prezintă

regia : John Sturges
cu : Steve McQueen, Richard Attenborough, Charles Bronson, James Coburn.
Marele Premiu de interpretare masculină lui Steve McQueen la al III-lea Festival Internațional de la Moscova.

TRIBUNA CITITORULUI

Noua stagiune a „Studioului“ Institutului de artă teatrală „Szentgyorgyi Istvan“ are un caracter jubilar. Sala stacojie din strada Koteles Samuel găzduiește cea de-a unsprezecea stagiune a studenților-actori. De la spectacolul inaugural cu „Furtive“ au trecut, prin urmare, zece ani. „O scrisoare pierdută“ fiind a treizeci și cîncea premieră a acestei scene. Cele treizeci și cinci de premiere au trecut în revista tot atîtea texte de valoare ale dramaturgiei autohtone și universale. Și chiar dacă țînta artistică a spectacolelor a fost uneori discutabilă, nu putem ignora, totuși, că prezența lui Moliere, Caragiale, Peter Weiss, Vörösmarty, Durrenmat, Radu Stanca și O'Neill pe afișele „Studioului“ denotă un gust selectiv incontestabil, o bună orientare pedagogică. Pentru că — cine ar putea nega — din punctul de vedere al perfecționării profesionale, cea mai bună școală pentru un actor debutant este textul literar cu calități estetice superioare.

Fostii interpreti ai celorlalte trei și patru de spectacole sînt azi, în marea lor majoritate, în prima linie a celor șase teatre de limbă maghiară din țară. Anna Széles, Réka Nagy Annamária Biluska, Mária Klára Sebök Desző Nagy, Sándor Hejja (și lista s-ar putea continua) au trecut de mult de faza promisiunilor, devenind certitudini, pe scenă ori pe ecran. Travallul pedagogic al lui György Kovács, Lóránd Lohinsky, Miklós Tompa, Irma Erdős și-a dovedit eficiența, demonstrînd că în Institut se desfășoară un proces instructiv-educativ la nivelul exigentelor

artistice. De bună seamă se pune întrebarea : ce poate să știe un viitor actor despre comedie, dacă nu a trecut prin școala lui Caragiale ? Ce poate să știe același actor despre arta portetării scenice, dacă nu și-a încercat unele în domeniul tipologiei caragialești ? Neîndoiros aceste rațiuni l-au călăuzit pe maestrul emerit al artei Miklós Tompa în alegerea „Scrisorii“ ca spectacol-examen, în a încredința partiturile gigantice ale unor roluri, avînd o autentică mitologie a lor, tinerilor interpreti aflați încă pe bîncile facultății.

Orientarea mizanscenică a spectacolului este justă. Miklós Tompa nu a vrut să ofere un spectacol șocant, cu tot dinamismul și direcționalitatea lui. În actuala montare a directorului de scenă se simte, bunăoară, prezența atmosfericei aceluia spectacol de răsînat care a avut loc, cu două decenți și ceva în urmă, pe scena fostului Teatru „Societate“, avînd în distribuție actori ca : Ferenc Delly, Ernő Szabó, Oszkár Borovszky, Lucy Hamvay și Margit Kozségi. Găsimă solidă școală de artă spectacolului realist și „studiu“, parca, pe scena „Studioului“.

AL. COVACI

Studioul I. A. T. din Tg. Mureș a împlinit 10 ani

„O SCRISOARE PIERDUTĂ“

dinsul novator. Spectacolul studenților țigureseni — cred că maestrul Șerban Cioculescu l-ar nota cu satisfacție — se caracterizează printr-o puritate clasică, printr-o linie precisă, evoluînd paralel cu interpretarea tradițională a comediei caragialești. S-a putea spune, chiar că virtuozul regizorului tînde spre o sinteză a acelor note tradiționale, care au conferit rang de puncte de referință teatrală unor repre-

BOGDAN ULMU

O nouă inițiativă a României la O.N.U. privind problemele tineretului

În Comitetul pentru problemele sociale și umanitare al Adunării Generale a O.N.U. au început dezbaterile asupra inițiativei românești „Tineretul, educarea sa în spiritul idealurilor de pace, respect reciproc și înțelegere între popoare, problemele și nevoile sale, participarea sa activă în dezvoltarea națională și cooperarea internațională”

Comitetul pentru problemele sociale și umanitare al Adunării Generale a O.N.U. a început miercuri dezbaterile asupra inițiativei românești: „Tineretul, educarea sa în spiritul idealurilor de pace, respect reciproc și înțelegere între popoare, problemele și nevoile sale, participarea sa activă în dezvoltarea națională și cooperarea internațională”.

Dezbaterile au fost deschise prin discursul reprezentantului român în acest comitet, Virgil Constantin, care a prezentat punctul de vedere al țării în atenția comitetului, precum și două proiecte de rezoluție inițiate de delegația română — „Aplicarea Declarației asupra promovării în rândurile tineretului a idealurilor de pace, respect reciproc și înțelegere între popoare” și

„Canale de comunicații cu tineretul și organizațiile internaționale ale tineretului” — cărora i s-au alăturat numeroase alte delegații în calitate de coautori. Subliniind importanța problemei în dezbateri, reprezentantul român a declarat: este general recunoscut faptul că abordarea problemelor care preocupă tineretul nu poate fi izolată de ansamblul condițiilor generale de dezvoltare a societăților contemporane. Este de la sine înțeles că asigurarea participării tineretului la viața socială nu poate fi întreprinsă decât în efortul național integrat pentru asigurarea progresului economic, social și spiritual al fiecărei națiuni. În condițiile dezvoltării sale independente și suverane. În același timp, este de necontestat că problemele care preocupă tineretul au o configurație specifică lor, ceea ce impune măsuri adecvate pentru pregătirea tineretului și accelerarea integrării și sociale. În așa fel încât să se poată asuma răspunderea pentru progresul continuu al societății umane, al înțelegerii, cooperării și păcii în lume.

O. N. U.:

Proiecte de rezoluție adoptate de Comitetul pentru probleme economice

Comitetul pentru problemele economice al Adunării Generale a O.N.U. a adoptat două proiecte de rezoluție privind „suveranitatea permanentă asupra bogățiilor naturale ale statelor în curs de dezvoltare” și „semnarea în curs de dezvoltare a exercițiilor depline a drepturilor lor suverane, astfel, încât să obțină maximum de beneficii de pe urma propriilor lor resurse naturale”. Proiectul de rezoluție reafirmă dreptul suveran al statelor asupra resurselor lor naturale și cadrul granițelor lor, cît și asupra celor din piața continentală și subsolul acestora”. Proiectul de rezoluție reafirmă dreptul suveran al statelor asupra resurselor lor naturale și cadrul granițelor lor, cît și asupra celor din piața continentală și subsolul acestora”.

tează crearea infrastructurii tehnice și capacității folosirii de către statele în curs de dezvoltare a tehnologiilor proprii și celei importate. Secretarul general este invitat ca, în colaborare cu organismele și agențiile specializate ale O.N.U., să pregătească un program de acțiune conținând măsuri concrete care să fie aplicate de statele industrializate pentru a determina reversarea acestui proces al emigrării de personal tehnic calificat în aceste state. Rezoluția a fost adoptată cu 82 de voturi pentru, nici unul contra și 19 abțineri.

Supus votului, proiectul de rezoluție a înregistrat 82 de voturi pentru, nici unul contra și 4 abțineri. Către proiect de rezoluție elaborat de 15 state, printre care și România, invită secretarul general al O.N.U. să pregătească, împreună cu agențiile specializate, un studiu asupra emigrării de personal tehnic calificat din țările în curs de dezvoltare, care afectează dezvoltarea lor economică, generând consecințe negative asupra progresului lor tehnologic și avansării, în același timp, țările industrializate occidentale. În evaluarea consecințelor negative ale acestui fenomen din statele în curs de dezvoltare, o atenție specială trebuie acordată modului în care emigrarea de personal tehnic calificat afectează

tează crearea infrastructurii tehnice și capacității folosirii de către statele în curs de dezvoltare a tehnologiilor proprii și celei importate. Secretarul general este invitat ca, în colaborare cu organismele și agențiile specializate ale O.N.U., să pregătească un program de acțiune conținând măsuri concrete care să fie aplicate de statele industrializate pentru a determina reversarea acestui proces al emigrării de personal tehnic calificat în aceste state. Rezoluția a fost adoptată cu 82 de voturi pentru, nici unul contra și 19 abțineri.

IRLANDA. — Explodarea unor bombe au provocat la Dublin un puternic incendiu

FIȘIER Schimbare la Tegucigalpa

Plantațiile de banane și „războiul fotbalului” sînt temele în legătură cu care Hondurasul a apărut, deseori, în titlurile gazetelor. Bananele reprezintă sursa nr. 1 a exportului. Mica republică din America centrală, situată între Nicaragua, Salvador și Guatemala, este frecvent citată în categoria statelor-plantație. Hondurasul înseamnă înainte de orice banane. Pe cele 112.088 km p. trăiesc 2.673.000 locuitori și existența lor se leagă în mare măsură — direct sau indirect — de acest aromă fruct. Dar din nefericire, bananele Hondurasului nu sînt o bogăție valorificată în interesul acestui popor. „O mare parte a producției agricole se află în mâinile lui «United Fruit Company» — constata FRANCE PRESSE. Faimosul «United Fruit Company» controlează producția de banane și comercializarea lor. Or, aceste banane aducînd 50 la sută din exportul agricol (alte 13 la sută furnizează cafeaua) visteria Hondurasului depinde într-o măsură considerabilă de «United Fruit».

Mica republică a revenit în actualitate în această săptămîna. De astă dată, n-a mai fost vorba de reeditarea „războiului fotbalului” care în 1969 a înșingărat Hondurasul și Salvadorul. Pasiunile fotbalistice au degenerat atunci pînă la punctul în care cele două țări s-au văzut antrenate într-un război de cinci zile. Unii comentatori au afirmat, totuși, că n-ar fi fost vorba doar de fotbal...

de neste hotare

BELGRAD: Conferința U. C. I. consacrată tineretului

Președintele Uniunii Comunistilor din Iugoslavia, Iosip Broz Tito, a deschis miercuri, în marea sală a Palatului Adunării Federale a R.S.F.I., lucrările celei de-a treia conferințe a U.C.I., la care participă aproape 360 de delegați din toate republicile și regiunile autonome iugoslave.

Reuniunea înaltului for de partid a fost convocată pentru a examina problemele intensificării activității politico-educative a organizațiilor de partid și a tuturor comunistilor în rândurile tineretului. Krsta Avramović, membru al Biroului Executiv al Prezidiului U.C.I. și președinte al Comisiei pentru pregătirea celei de-a treia conferințe a U.C.I., a prezentat raportul asupra luptei Uniunii Comunistilor din Iugoslavia pentru orientarea socială și participarea activă a tineretului la dezvoltarea societății. În raport a fost făcută o analiză a dezbaterilor, care timp de patru luni au pregătit această conferință, subliniindu-se că actuala politică și activitate practică a Uniunii Comunistilor exercită o atracție tot mai mare în rândul tineretului.

Krsta Avramović a subliniat, în continuare raportului înscrisă dezbaterii problemelor intensificării educației socialiste a tineretului, ca și a unei angajări mai largi, mai profunde a tineretului în viața social-politică a întregii țări.

Raportul a scos în evidență căile care conduc la rezolvarea acestor probleme, subliniind, între altele, necesitatea reorganizării Uniunii Tineretului și a Uniunii Studentilor.

De asemenea, raportul menționează propunerea privind pregătirea și adoptarea unei concep-

● PARTICIPANȚII la cel de-al V-lea Congres al Federației oamenilor muncii din industria petroliferă au condamnat companiile străine care încearcă să împiedice înfăptuirea programului guvernamental de utilizare, în interesul țării, a principalelor bogății naturale a Venezuelei — petrolul. Delegații au relevat că, în ultimii 4 ani, Venezuela a pierdut aproximativ un milion de bolivari ca urmare a reducerii producției de către companiile străine care acționează în țară.

Participanții s-au pronunțat pentru adoptarea unei legi de naționalizare a țării.

La lucrările Congresului a luat parte și președintele țării, Rafael Caldera.

Manifestări dedicate aniversării Republicii

Cu prilejul celei de-a 25-a aniversări a proclamării Republicii, la ambasada română din Copenhaga au fost prezentate filmele de scurt metraj „Excursie în nordul Moldovei”, „Anotimpul miresei” și „Sapte arte”. Au participat reprezentanții ai autorităților locale, ai vieții culturale-artistice, membri ai corpului diplomatic.

Ziarul „Lang og Folk” a publicat o pagină consacrată picturii românești, iar televiziunea daneză a transmis un program despre Delta Dunării, realizat de o echipă a radioteleviziunii norvegiene.

Teatrul „Ion Creangă” din București, care a efectuat un turneu în Republica Cuba în perioada 19 noiembrie — 5 decembrie, a prezentat, în provinciile Orientale, Matanzas și în orașul Havana, spectacole cu piesa „Snoave cu măști”.

La 2 decembrie a.c., la Havana a avut loc un spectacol de gală, dedicat celei de-a 25-a aniversări a Republicii, la care au participat oficialități și reprezentanți ai vieții culturale-artistice cubaneze, membri ai corpului diplomatic acreditat la Havana, un numeros public.

Cu ocazia celei de-a 25-a aniversări a Republicii, la Buenos Aires, a fost inaugurată expoziția cărții românești.

Deschisă sub auspiciile Ministerului Relațiilor Externe al Republicii Argentina, municipalității orașului Buenos Aires și Universității Naționale, expoziția a fost prezentată de ambasadorul României în Argentina, Victor Florescu. El a vorbit despre semnificația acestui act de cultură pentru relațiile dintre cele două țări, anunțînd totodată că volumele expuse vor fi donate Universității din Buenos Aires.

Sectia de cultură și artă a Centrului de inițiativă și turism din Madrid, în colaborare cu Reprezentanta consulară și comercială a României din capitala Spaniei, a organizat recent o săptămîna culturală românească în saloanele Institutului municipal de educație.

Cu acest prilej a avut loc inaugurarea expoziției de fotografii „România pitorească” și prezentarea de filme documentare românești. De asemenea, prof. Joaquin Alonso de la Universitatea madrilenă a vorbit despre „România văzută de un spaniol”, iar poetul Darie Novăceanu a ținut o conferință ilustrată cu diapozitive cu tema „România în imagini”.

La această săptămîna culturală românească, care s-a bucurat de un frumos succes, au participat oameni de cultură, ziariști din Madrid, membri ai coloniei române și un numeros public.

S.U.A. — Cei trei cosmonauți de la bordul navei „Apollo-17” în timpul pregătirilor pentru zborul spre Lună

„APOLLO-17”: Pregătirile s-au încheiat

Echipajul misiunii „Apollo-17” — Eugene Cernan, Ronald Evans și Harrison Schmitt — și-a încheiat pregătirile în vederea lansării spre Lună, fixată, după cum s-a anunțat, pentru noaptea de miercuri spre joi, ora 4,35 ora Bucureștiului.

Cei trei astronauți au fost supuși unui ultim examen medical, fiind declarați pregătiți pentru zbor. Antrenamentele din ultimele 24 de ore au inclus repetarea cu ajutorul simulatoarelor a manevrelor de salvare în cazul situațiilor de urgență care ar putea surveni în timpul misiunii. Număratoarea inversă, care a decurs în condiții bune nefiind aproape de loc afectată de apariția vreunor dificultăți neașteptate, a prevăzut astăzi dimineața o pauză de peste nouă ore.

Miercuri, cu mai puțin de 20 de ore înaintea lansării, condițiile meteorologice pneau unele probleme oficialităților N.A.S.A., un front de aer rece, înaintînd în acel moment spre zona lansării. Există pericolul ca înghețarea particulelor de apă la mare altitudine să genereze trăsnete în timpul zborului trenului spațial, așa cum s-a întâmplat în cursul misiunii „Apollo-12”, din noiembrie 1969. Directorul lansării, Walter Kapryan, a declarat însă, că este puțin probabilă hotărîrea unei amînări a lansării din cauza condițiilor meteorologice.

● LA 5 DECEMBRIE, președintele Republicii Islanda, Kristjan Eldjarn, i-a primit pe ambasadorul Republicii Socialiste Române, Vasile Pungan, în legătură cu încheierea misiunii sale în Islanda. Cu acest prilej, a avut loc o convorbire care s-a desfășurat într-o atmosferă caldă, prietenească.

Converbirile Le Duc Tho-H. Kissinger

● LA PARIS au continuat, miercuri converbirile confidențiale dintre Le Duc Tho, consilier special al delegației R. D. Vietnam la conferința în problema vietnameză, și Henry Kissinger, consilier special al președintelui S.U.A. pentru problemele securității naționale.

V. Gliga primit de Petăr Mladenov

● MIERCURI SEFUL DELEGATIEI CULTURALE ROMANE care se află într-o vizită în Bulgaria, tovarășul Vasile Gliga, adjunct al ministrului afacerilor externe, a fost primit de Petăr Mladenov, ministrul afacerilor externe al R.P. Bulgaria.

Ion Stănescu în R. A. Egipt

● ION STĂNESCU, ministrul de interne al Republicii Socialiste România, a sosit, marți, la Cairo, într-o vizită oficială. La aeroport, oaspetele român a fost întâmpinat de Manduh Salem, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri și ministru al afacerilor interne al Republicii Arabe Egipt, de ministrul adjunct al acestuia, precum și de un grup de generali și ofițeri superiori, comandanți de unități specializate.

Salvador Allende la Moscova

● PREȘEDINTELE REPUBLICII CHILE, Salvador Allende și-a încheiat vizita la Alger, plecînd spre Moscova. În cursul vizitei, el a avut convorbiri cu președintele algerian, Houari Boumediene.

● LA BUDAPEȘTA a avut loc ședința Comisiei permanente a C.A.E.R. pentru radiotehnică, la care au participat delegații ale Bulgariei, Cehoslovaciei, R. D. Germane, Poloniei, României, Ungariei și Uniunii Sovietice, precum și o delegație a Iugoslaviei.

panoramic Cazul Sandrei

Ar fi greu de inventat situații de un comic mai absurd decît cele provocate de politica apartheidului. Acest comic absurd implică, însă, deseori un dramatism de ample dimensiuni. Legea sud-africană din 1967 cu privire la populație (ce cuprinde nu mai puțin de 108 articole și este considerată una din cele mai drastice legislații) afirmă că, pentru a se stabili dacă o persoană este albă sau nu, „trebuie să se țină seama de obiceiurile, educația, vorbirea, înfățișarea și comportarea sa”. O persoană a cărei față pare (subiniem: pare) a fi cu o nuanță prea închisă va câștiga mai puțin și va fi exclusiv prin lege de la funcții de răspundere. Oricine este clasificat cațean de „categoria a doua”, nu se mai bucură de aceleași drepturi ca ceilalți. În „categoria a doua” nu sînt incluși numai negrii, ci toți oamenii de culoare, ceea ce poate însemna orice de la malayez pînă la indian sau sud-african de origine mixtă.

Există persoane care sînt trecute în această categorie mai tîrziu, și nu de la naștere. Este cazul unei fetițe de 12 ani, Sandra Laing, care și-a schimbat pînă acum, din punct de vedere juridic, de trei ori rasa — cauză rezolvată de revista JEUNE AFRIQUE. Cînd s-a născut, Sandra a fost înregistrată ca albă, la fel ca părinții și fratele său mai mare. Pe măsură ce a crescut, culoarea tenului fetei s-a închis și conducerea colegiului din orașul Piet Retief, bînuindu-o că ar fi metisă, i-a interzis să mai continue cursurile la școala ce este destinată numai albilor. Părinții, alarmai, au mers dreptate, au făcut apel în fața Curții Supreme de la Pretoria. Ei stiau foarte bine ce însemnau pentru un copil calificat „de culoare” să locuiască în cartierul rezervat albilor și, mai ales, posibilitățile limitate, extrem de limitate, pe care le are de a-și continua studiile. În Republica Sud Africană, învățămîntul elementar este obligatoriu numai pentru copiii albi, pentru copiii negri obligativitatea învățămîntului este prevăzută numai în cazul cînd „populația băștinasă este în stare să pună la dispoziție fondurile necesare în acest scop, iar economia bantustanelor (rezervații destinate populației negre) să absoarbă un număr sporit de absolvenți ai școlilor”. Condiții care, din motive lesne de înțeles, nu pot fi rezolvate.

„În urma apelurilor și a demersurilor insistente făcute de familia Laing, s-a ajuns, după un an și ceva, ca Sandra Laing să fie recalcificată ca... albă, în urma unei decizii luate de Ministerul de Interne. Dar necazurile nu s-au oprit aici. În ciuda deciziei luate, nici o școală pentru copiii albi nu vrea s-o primească. A urmat încă un an de căutări și așteptări pînă cînd, în sfîrșit, un colegiu a acceptat să o ia pe Sandra printre elevetele sale, cu condiția ca părinții să nu divulge... numele colegiului.

Taifun în Filipine La 148 ani...

Apromativ 170 de persoane și-au pierdut viața iar alte peste 2.000 au rămas fără adăpost, ca urmare a taifunului care s-a abătut asupra regiunilor din sudul țării — a anunțat Crucea Roșie filipineză. Cele mai mari daune sînt semnalate în provincia Misamis, la 760 kilometri sud-est de Manila.

● POTRIVIT DATELOR publicate de Biroul de recensămînt, Statele Unite ale Americii aveau, la 1 octombrie 1972, o populație de 209.289.000 persoane.

Cresterea prețurilor în C. E. E.

Potrivi datelor unui comunicat publicat de Comisia C.E.E. de la Bruxelles, în 1972, în țările membre ale comunității s-a înregistrat o creștere accentuată a prețurilor, pe primul loc situîndu-se Olanda — cu 7,4 la sută. Urmează, în ordine, Franța și Italia — gase — a crescut cu 6,3 la sută, R.F.G. — 6,2 la sută, Luxemburg — 5,9 la sută și Belgia — 5,4 la sută. Același document arată că, în trimestrele doi și trei ritmul de creștere a fost de 1,2 la sută.